

לכל הנשים - היום עשיתי את זה

הגעתי הביתה בסוף יום עבודה, השעה הייתה שעת דמדומים,

הסתכלתי על החצר והרגשתי שמהו לא רגיל מתרחש, משהו אפילו מדאיג.

דלת המכונית של אישתי הייתה פתוחה, כל הניירת הייתה מפוזרת על הריצפה ליד המכונית

שער החצר ודלת הבית היו פתוחים ושלושת ילדיי לבושים עדיין בבגדי הבוקר מלוכלכים בבוץ, שיחקו בקולי קולות בחצר ואינם שמים לב למתרחש סביבם.

על הדשא פזורים חלקי לבוש, מסמכים שונים, צעצועים- הילדים פתאום הבחינו בי ורצו אליי

איפה אמא שאלתי? -לא יודעים הם ענו, אבא אנחנו רעבים נגמרה לנו הבמבה.

מה קרה, אולי משהו נורא, איפה אישתי? היא יודעת שאני מגיע מאוחר וצריך לרוץ לשיעור היומי שלי!

אולי היא לא מרגישה טוב? אבל גם כשהיא חולה היא לא מרשה לעצמה להשאיר את הבית ככה.

נכנסתי אל הבית החשוך, הדלקתי את האור, כל הבית היה מבולגן, בכיור מלא כלים, חטיפים מפוזרים על השיש, שאריות אוכל על השולחן.

פתאום קלטה עיני פתק מודבק על המראה, לקחתי את הפתק בידיים רועדות

על הפתק כתוב: בעלי היקר והאהוב "היום עשיתי את זה" באהבה אישתי.

ריבונו של עולם, מה היא עשתה? איפה היא? עליתי במרוצה במדרגות וקראתי בשמה כמה פעמים אבל היא לא ענתה. הדפתי את דלת חדר השינה ואז ראיתי אותה שרועה במיטה מתחת לשמיכת פוך מפנקת עיניה עצומות, ועל אוזניה אוזניות, נגעתי בה הזזתי אותה והיא פקחה עיניים- שלום - היא אמרה.

הורידה את האוזניות ושאלה-מה נשמע? לא ידעתי אם לבכות או לצחוק.

מה קרה למה אתה כל כך חיוור?

אני צריך לשאול אותך מה קרה. מה זה כל הבלאגן הזה בבית? למה הילדים לא אכלו?

ומה משמעות הפתק הזה על המראה??

אאההה... זה כן.. היום עשיתי את זה.

את מה?? שאלתי שוב בדאגה כמעט בצעקה.

אתה זוכר שבכל פעם שאנחנו מתווכחים...

נו.....

אתה אומר לי שאתה עובד קשה מהבוקר עד הערב...

נו....

ואני לא עושה כלום!....

נוו...

אז היום עשיתי את זה.

מה עשית!?

כלום!!!

